

στήριζε τὰς θεωρίας τοῦ Χριστοπούλου, ὥστε αἱ Ἄνακρεόντιαι αὐτοῦ ὠδαὶ εἰς ὕφος κοινὸν ἀπέβησαν πρὸς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἀντικείμενον θαυμασμοῦ καὶ θελγῆτρων. Διότι καὶ αἱ γυναῖκες ἐνέκρινον τὸ σύστημα τοῦτο οὐχὶ διὰ φιλολογικῶν διατριβῶν, ἀλλ' ὡς ἀναγινώσκουσαι ἀσμένως τὰ ποιητικὰ ἔργα τοῦ ποιητοῦ τούτου. Ὅσοι ὅμως ἠθέλησαν ὕστερον νὰ μιμηθῶσι τὸ ἀπλοῦν καὶ δημῶδες ὕφος τοῦ Χριστοπούλου, ὡς μὴ ἔχοντες μήτε τὸ πνεῦμα, μήτε τὴν παιδείαν αὐτοῦ, περιέπεσον εἰς ὕφος ἀγοραῖον καὶ τετριμμένον, καθ' οὗ διηγέρθησαν πάντες οἱ πεπαιδευμένοι καὶ φιλόκαλοι ἄνδρες, οἵτινες ἐπεθύμουν ἀληθῶς τὴν βελτίωσιν τῆς γλώσσης ἀπαλλακτομένης ἐκ τῆς διαφθορᾶς, εἰς ἣν ἐξέπεσε.

Τοιαύτη ἀβεβαιότης ἐπεκράτει κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐν τῇ γραμματικῇ, ὥστε οὐδὲ κανόνες ὑπῆρχον σταθεροί, οὐδὲ γενικὴ καὶ ἐθνικὴ τις ἀρχή. Ὅθεν ὁ Κοραῆς ἰδὼν τὸν κίνδυνον τῆς γλώσσης καὶ τὰς σπουδαίας ἐναντιότητας, ὅσας ἐπέφερον αἱ μανιώδεις περὶ τούτου διενέξεις τῶν φιλόλογων, εὔρε μέσον ὅρον ὡς θεραπείαν τῶν πρωτίστων καταχρήσεων· διότι συνεβούλευσε νὰ γράφηται ἡ γλῶσσα διὰ τρόπου τινὸς συνάμα